

udviklingen i husdyrsektoren over én kam, når vi ved, at behovet for en bedre naturbeskyttelse varierer fra naturtype til naturtype.

Til august afleverer Wilhjelmudvalget et omfattende fagligt grundlag for en handlingsplan for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse. Med det grundlag på bordet vil regeringen følge op og styrke naturbeskyttelsen, også i forhold til svineproduktionen.

Jeg har netop haft lejlighed til at drøfte Wilhjelmudvalgets arbejde med udvalgets formand. Alt tegner efter hans bedømmelse til, at der vil ske et gennembrud på landbrugsområdet. Landbrugets organisationer signalerer samarbejdsvilje og forståelse for, at der må ske noget, og der er en meget saglig diskussion i udvalget mellem de uafhængige eksperter, naturorganisationer og repræsentanter for landbruget i udvalget.

Vi er afhængige af, at vi har en forståelse i erhvervet på det her område, naturligvis er vi det som på så mange andre områder. Der kan laves meget naturbeskyttelse i det små, hvis den enkelte landmand er sig sit ansvar bevidst. Hvis vi kan få hver enkelt landmand til at lave en naturplan, hvor han målrettet kan arbejde med naturbeskyttelse på sin bedrift, har vi taget et kæmpe skridt mod en større biologisk mangfoldighed i vort intensivt drevne landbrugsland.

Socialistisk Folkeparti har også fremhævet, at de er usikre på, om de lokale myndigheder har redskaber nok til at beskytte miljø og natur, når en landmand vil udvide sit svinebrug. Jeg er også optaget af spørgsmålet om de muligheder, som de lokale myndigheder har til at træffe afgørelser om udvidelser og nyetablering. Vi er afhængige af, at de regionale og lokale myndigheder er sig deres ansvar bevidst og er med til at træffe beslutning om at nægte udvidelse af svinebrug på lokaliteter, som har store natur- og miljøværdier. Drejer det sig om anlæg i eller i umiddelbar nærhed af de sårbare naturområder, skal der efter min bedste overbevisning, indtil vi er færdige med det endelige regelsæt, siges nej til anlæg af nye. Vi skal ikke ødelægge det for os selv.

Store brug med mere end 250 dyreenheder skal VVM-vurderes, og de skal have en miljøgodkendelse. Ved VVM-vurderingen kan amterne afvise at vedtage et regionplantillæg, hvis den faglige vurdering viser, at en udvidelse eller en nyetablering af et husdyrbrug vil have væsentlig indvirkning på miljø og natur. Der tror jeg, at det er vigtigt over for amterne at få under-

streget, at dette hensyn ikke mindst gælder, hvis det drejer sig om anlæg i et naturområde eller i umiddelbar nærhed af et naturområde.

Det er kommunerne, som skal give en miljøgodkendelse til de store brug. I miljøgodkendelsen kan stilles vilkår, som går ud over de generelle regler for landbrugsdrift, og det er vigtigt, at vi giver en så klar vejledning på det her område som muligt.

Udvidelser og nyetableringer af husdyrbrug under 250 dyreenheder reguleres som udgangspunkt efter de generelle miljøregler. Ifølge VVM-reglerne skal der dog gennemføres en screening af påtænkte projekter, som kan påvirke miljø og natur. Der er hermed mulighed for at gribe ind over for udvidelser eller nyetableringer af husdyrbrug, hvor det må antages, at det pågældende projekt kan påvirke miljøet væsentligt. Og her er det igen vigtigt at få understreget, at hvis det drejer sig om anlæg i et sårbart naturområde eller i umiddelbar nærhed at et sårbart naturområde, er det at lave et anlæg noget, der – havde jeg nær sagt – automatisk påvirker miljøet væsentligt; den viden har vi i dag.

Samtidig med at det midlertidige skærpede afstandskrav for udvidelser og etableringer af husdyrbrug blev iværksat, udsendte vi også en vejledning om administration af landzonereglerne. Det fremgår heraf, at hensyn til bl.a. miljø, natur og landskab indgår i vurderingen af placering og udformning af byggeri, der ikke opføres i tilknytning til hidtidige bebyggelsesarealer. Igen må det præciseres, at hvis det drejer sig om anlæg i sårbare naturtyper eller i umiddelbar nærhed af sårbare naturtyper, må det have konsekvenser for den tilladelse, der skal gives. Det må selvfølgelig være sådan, at man skal sige nej, hvis det er muligt at få placeret det pågældende anlæg et andet sted, hvor det ikke har disse ødelæggende virkninger for de sårbare naturtyper.

Samlet set er det min vurdering, at det ikke er hensigtsmæssigt at iværksætte et stop for udvidelse og etablering af svinefarme, men vi er, som jeg har understreget, meget optaget af, at der tages særlige hensyn til de sårbare naturområder også i perioden, indtil vi kender resultatet af Wilhjelmudvalgets arbejde. Kunsten er ikke at sætte i stå, men omvendt forhindre, at en række beslutninger træffes nu, som senere hen kommer til at forringe virkningen af de indstillinger, der kommer fra Wilhjelmudvalget. Vi skal ikke gribe sådan ind, at vi sætter et helt erhverv i stå. Omvendt må vi udvise forsigtighed, når det drejer sig om godkendelser i de sårbare naturområ-